

ALAPTANÍTÁSOK

Szolgálati ajándékok 6. – A pásztori szolgálat 2.

Pásztori szolgálat tanítás sorozatának második kazettája következik.

Efezus 4:11-12

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul: Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére.”

1Korinthus 12:28

„És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétácul, harmadsor tanítócul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.”

Róma 12:6-8

„Mínt hogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár prófétálás, a hitnek mértéke szerint teljesítsük; Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; Buzdító, a buzdításban; az adakozó szelídséggel; az előljáró szorgalmatossággal; a könnyörülő vidámsággal tegye.”

Ezékiel 34:1-6

„És lón az Úrnak beszéde hozzám, mondván: Embernek fia! Prófétálj Izrael pásztorai felől, prófétálj és mondjad nekik, a pásztoroknak: Így szól az Úr Isten: Jaj Izrael pásztorainak, akik önmagukat legeltették! Avagy nem a nyáját kell-e legeltetni a pásztoroknak? A tejet megették, és a gyapjával ruházkodtatok, a hízottat megölték; a nyáját nem legeltették. gyöngéket nem erősítették, és a beteget nem gyógyítottatok, s a megtöröttet nem kötöztették, s az elűzöttet vissza nem hoztátok és az elvesztettet meg nem keresték, hanem keményen és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk; Szétszóródtak hát pásztor nélkül, és mindenféle mezei vadak eledelévé lettek, és szétszóródtak; Tévelygett nyájam minden hegyen s minden magas halmon, és az egész föld színén szétszóródott az én nyájam, s nem volt, aki keresné, sem aki tudakozódnék utána.”

Jézus háromszor mondja Péternek: *legeltesd az én bárányaimat! Őrizd az én juhaimat! Legeltesd az én juhaimat!*

János 21:15-17

„Mikor aztán megebédelének, monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-e engem ezeknél? Monda néki: Igen, Uram; Te tudod, hogy szeretlek téged! Monda néki Jézus: Legeltesd az én bárányaimat! Monda néki ismét másodsor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? Monda néki: Igen, Uram; Te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: Pásztorold az én juhaimat! Monda néki harmadsor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? Megszomorodék Péter, hogy harmadsor is mondotta néki: Szeretsz-e engem? És monda néki: Uram, Te mindent tudsz; Te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: Legeltesd az én juhaimat!”

Ahogy Jézus három alkalommal kérdezi Pétert, és mondja, hogy mit kell tennie, az első alkalommal az újszülött keresztényekre utal: ahogy egy anya táplálja az újszülött gyermekét, úgy kell táplálni a pásztorok az újszülötteket.

Amikor másodszer kérdezi Jézus Pétertől, hogy szeretsz-e engem, akkor az isteni fajta szeretetre utal. A második alkalommal, amikor mondja Jézus, hogy: „*őrizd az én juhaimat*” - akkor pásztorkodásra szólítja fel Pétert.

A harmadik alkalommal, amikor Jézus megkérdezi, hogy: „*szeretsz-e engem*” – akkor arra utal Jézus, hogy: „*legeltesd az én juhaimat, tápláld őket.*”

Pontosan ezt kell tennie ma is egy pásztornak: őriznie kell a juhait, táplálnia kell a juhokat, felül kell vigyázni a juhokat, gondjukat kell viselni a nyájnak.

Meg fogod tenni te is, ha szereted Jézust, és ha megvan ez az elhívásod és a keneted hozzá.

A pásztor tulajdonképpen a nyáj pásztorja kell, hogy legyen, aki felülvigyázza Isten nyáját. Tehát vigyázóvá kell lennie a Szent Szellem által, hogy a *nyáját* vigyázza.

A korai gyülekezeti korszakban megnéztük ezt a múltkor, hogy véneket helyeztek a pásztori helyekre, mert ez volt az egyetlen megoldás. Amikor az emberek arra hivatkoznak, hogy: *hiszen ez nem így volt a korai gyülekezeti időben* – nem kell mindig oda hivatkozni, mert akkor még nagyon gyerekcipőben járt minden a kezdetek kezdetén. Tehát gyermekcipőben járt még a korai gyülekezet, mint olyan, és egyedül az apostoli szolgálat volt az abban az időben, ami teljességgel kifejlődött, és Isten teljes kenetével működött.

És ugyanúgy, mint a pásztori hivatal, bármelyik más hivatalra is igaz, hogy idő szükséges, amíg kifejlesztitek magatokban. Lehetséges, hogy valakinek van az életére egy elhívás az Úrtól, de szükséges idő ahhoz, hogy ez kifejlődjön. Mindannyian fejlődünk és növekedünk az Úrban. Mindannyian!

Amikor a Biblia Igéiben püspökökről olvasunk, vagy pedig presbiterekről, akkor ez mind a pásztori funkciót fedti át. Elsősorban a feladatuk az volt, hogy vigyázókká legyenek a nyáj fölött, másodsorban pedig tanítsák a nyajat.

Tehát a nyáj táplálása volt az elsődleges feladatuk.

Azt mondja az Ige, hogy az a nyáj, amelyet megfelelően és helyesen táplálnak, ott van a legkisebb valószínűség arra, hogy szellemileg megbetegszenek, vagy bármilyen problémába jutnak. Nagyon sokszor a gyülekezeti tagok azért kerülnek problémákba, mert nem kapják meg a szükséges és megfelelő étrendet, a diétát.

Sokszor hívják magukat az emberek önmaguktól pásztoroknak, és nem tesznek mást, mint simán, egyszerűen elítélik a gyülekezeti tagokat, mindenért. Nem megfelelően táplálják a nyajat.

Ha neked is rossz a táplálékid, amit enned kell, csoda, hogy olyan állapotban is vagytok, ahogy vagytok akkor.

Szokták azt mondani, hogy mindenki azzá válik, amit ő eszik. Ugyanígy igaz ez a nyájra is: a nyáj azzá válik, amivel szellemileg táplálják őket. Azok vagyunk tehát, amit eszünk - minden értelemben. Szellemi értelemben is igaz ez tehát.

Az elsődleges feladata tehát a pásztornak, hogy a nyajat megfelelően táplálja, legeltesse.

Általában, és elsősorban a gyülekezeten belül van a helye a pásztornak. Ellentétben az evangélista szolgálóval, akinek folyamatosan mozognia kell, ahová az Úr helyezi. Az apostoli szolgálat is elsősorban egy úgynevezett utazó szolgálat. De a pásztornak egy helyen kell maradnia állandóan.

Azt mondja az Ige, hogy a pásztor az egy ajándék a gyülekezet számára. Jézus Krisztus adott ajándékokat az embereknek, és ezek közé tartozik a felkent pásztori hivatal is, mint ajándék. Ezért megfelelő tisztelettel kellene néznünk magára a hivatalra. Az az ember, aki elhívást kap erre a hivatalra, az egy ajándék a ti számotokra.

Sokszor képzelik azt az emberek, hogy egyszerűen a gyártószalagon, a futószalagon készíthetünk pásztorokat is. Az igazság az, hogy nekik is kell megfelelő kiképzésben részt venniük, de a pásztor az egy ajándék Istentől, ajándék Jézustól - és ajándék kell ahhoz, hogy az illető meg tudjon állni ebben a hivatalban.

Ezért meg kell azt értenünk, hogy az illető, akinek ugyan elhívása van pásztori hivatalra, ki kell, hogy fejlessze a pásztori képességeit. Egy bizonyos időszak szükséges ehhez. A hosszú évek folyamán folyamatosan kell növekednie ebben.

Nagyon szeretem ezt az angol Bibliafordításban: a *Róma 12:7*-ben az áll, hogy mindenki várjon a szolgálatára. Ez az Ige hiányzik a magyar fordításból. Mert Isten előtt várnunk kell az elhívásunkra, és készülnünk kell rá, hogy megfeleljünk rá.

Ha ez az ajándék az illető szívében van Istentől, ha ott van ez az ajándék, akkor ezt ki kell fejlesztenünk! Nincs olyan emberi ambíció, vagy olyan jó szándék, amely helyettesíteni tudná Istennek az ajándékát. Más szóval tehát: Istennek a kenete szükséges ahhoz, hogy ebben a hivatalban valaki meg tudjon állni.

Ezt olvashatjátok az Apostolok Cselekedetei 20:28-ban:

Apostolok Cselekedetei 20:28

„Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.”

Tehát a Szent Szellem teszi az illetőt vigyázóvá. Ez az Ige a pásztorra vonatkozik. *Kormányoknak* is nevezi ezt az Ige. Ez az ő hivatala, a pásztor hivatala - a kormány.

Ahogy olvashatjátok az *1Korinthus 12:28*-ban:

Korinthus 12:28

„És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétákul, harmadszor tanítókul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.”

Ebben a felsorolásban nem olvashatjátok szó szerint a pásztori hivatalt, de szeretném, ha ettől függetlenül nem lennétek összezavartak a pásztori hivatallal kapcsolatban! A görög eredeti tanítás szerint a pásztorra és a tanítóra egyetlen egy szó szerepelt csak. Meggyőződésem az, hogy a pásztori elhívás tehát megfelel a következő Igében, a Korinthusi levélben a kormányoknak.

Tehát egy igazi pásztornak, Istentől elhívott pásztornak kormányzói teendőket is el kell látnia a gyülekezete felett. Teljesen kézben kell tartania a nyáját, és ezért bizonyos tulajdonságokra szüksége van, hogy ezt a hivatalt meg tudja állni.

A pásztornak kell, hogy legyenek a szolgálatában szellemi ajándékok működésben: a bölcsesség szava és az ismeret szava elsősorban. Ez pedig azt jelenti, hogy a megfelelő Igét és a megfelelő Istentől jött üzeneteket adja át, a megfelelő időben. Amikor a tanításról van szó, akkor a tudás szaván keresztül, az ismeret szaván keresztül a megfelelő Igét kell a nyáj táplálására a hívőknek átadnia.

Tehát az ő hivatala természetfeletti ugyan, mert Istentől van, de nem olyan látványos. Természetesen sokkal látványosabb, ha valaki imája által felkel a beteg a tolókcoból. De ez a hivatal, a pásztori hivatal, legalább annyira természetfeletti, mint a többi!

A pásztorok is tehát meg vannak ajándékozva Isten által szolgálati ajándékokkal, habár az emberek ezt nem látják.

Ahogy én ezt hiszem személy szerint, a pásztorok a különböző nyelvek nemeinek ajándéka is ott szerepel a szolgálati ajándékai között. Mert szerepel a nyelvek nemei, mint olyan, a felsorolásban.

1Korinthus 12:30

„Avagy mindnyájuknak vannak-é gyógyításra való ajándékai? Vagy mindnyájan szólnak-é nyelveken? Vagy mindnyájan magyaráznak-é?”

Fontos látnotok, hogy itt nem arról a fajta nyelveken szólásról van szó, amely mindenkinek megadatik, amikor betöltekezik Szent Szellemmel. Ennek egy másik neve van: különböző nyelvek nemeinek nevezi az Ige. Ez egy szolgálati ajándék. Ez egy ajándék a gyülekezeti test számára, a gyülekezeti alkalmak számára - és hiszem, hogy ez az ajándék a pásztori hivatalnak része.

Minden szolgálati ajándék természetesen egy férfihez, vagy egy nőhöz kötődik személy szerint. Azt jelenti, hogy az illető fel van szerelve ezekkel a szellemi ajándékokkal. A gyógyítások ajándékai, vagy a csodatevő erők munkái is ilyenek.

Volt egy személyes barátom, egy evangélista szolgáló társam, nagyon jó lett volna, ha az illető a megfelelő időben be tudja csukni a száját. Mert elhatározta, hogy elkezd tanítani, de nem tudott eleget ahhoz a Bibliából, hogy ő tanítani tudna.

Ha csak úgy magadtól elhatározod, hogy te tanítóvá akarsz lenni, akkor bizony bajba fogsz kerülni. Mert a Biblia azt tanítja bizony, hogy kettős ítélet, kettős elszámolás vár azokra, akik tanítanak. És azt is tanítja a Biblia, hogy ne keressétek a tanítói hivatalt magtoktól.

Igazi Isten felkentje volt, egy evangélista szolgáló. Isten csodálatos módon használta őt evangélistaként, csodálatos gyógyulások történtek. Ez a szolgálati elhívás arra mutat, hogy az embereket Jézus felé vigye. Az apostoli szolgálat és az evangélista szolgálat által nagyon nagy tömegek kerülnek az Úrhoz. De amikor az ember a saját feje után jár, és azt akarja tenni, amit ő kigondolt...

Az én Bibliaiskolám vezetője Gordon Lindsay volt. Volt egy prófétai szolgáló, a gyógyító szolgálat egyik legnevesebb tagja annak idején, elhatározta, hogy ő tanítani szeretne. És mivel ez engedetlenség Isten szemében, ezért idő előtt meghalt, mert azt az utat járta, és azt tette, amit ő a saját akaratából akart. Olyan emberről beszélek most, aki igazi, valós felkentje Istennek!

Mert ha aprólékosan szétszóród magadat, ahelyett, hogy azt tennéd, amit Isten a számodra kijelölt, akkor nem vagy hatékony Isten számára. Ezért nem kifizetődő az embernek a saját akaratában járnia.

Isten nem jutalmazza sem a szolgálók esetében, sem a gyülekezeti tagok esetében, amikor saját akartunk szerint járunk, mert ilyen esetben kinyitod az ajtót az ördög számára, és olyan téves lépéseket teszel, ami által az ördög le tud rombolni. Értem itt ezalatt, ha valaki egy másik hivatalba szeretne belépni, azt szeretné kitölteni.

Ha valaki azt kérdezi, hogy: *de hát, hiszen én nem tudom, hogy pontosan mire hívott el Isten.* Akkor én erre azt válaszolom, hogy egyszerűen hirdesd az egyszerű Evangéliumot. Nagyon egyszerű és tiszta dolog, addig, amíg meg nem találsz, hogy mire hívott el Isten.

Visszatérve tehát a pásztoroknak kell, hogy szerepeljen a szolgálati ajándékai között a különböző nyelvek nemei, és a nyelvek értelmezése - a nyelvek magyarázatának is hívja az Ige -, és ezáltal jobban tudja vezetni a nyáját. Ezáltal nagyon nagy segítség lesz a nyáj számára - mint ahogy ezt a korinthusiaknál is megfigyelhetjük.

Bíztat minket az Ige arra, hogy törekedjünk ezekre a magasabb, nemesebb szolgálati ajándékokra, és kérjétek meg az Urat, és meg fogja adni nektek!

A nyáj nagyon sokat használ ebből, és magasabb szintre emelkedik, ha a pásztor tudja használni ezeket az ajándékokat.

Amikor 1980-ban Ausztráliába kerültem, segítettem egy pásztor munkájában, és segítettem őt a különböző nyelvek nemei, és a nyelvek magyarázata szolgálati ajándékok használatában. Miután csodálatosan működött ebben a két ajándékban, tovább akart lépni a gyógyító ajándékok felé – de ez az ajándék nem volt az ő hivatalában.

Nagyon sokszor van az, hogy a szolgálóknak az élete során ott vannak ezek az ajándékok, de mivel nem tud róla, és nem tanulta kifejleszteni, olyan, mintha nem lenne.

Bátorítunk benneteket, mindannyiőtokat, hogy kezdjétek el használni ezeket az ajándékokat, mert Isten természetfeletti módon megtámogat benneteket!

A pásztor tehát fel van úgymond szerelve természetfeletti ajándékokkal - szolgálati ajándékokkal.

Meg fogjuk nézni most a Bibliában az Igéket, hogy milyen fajta meghatározások szerepelnek egy pásztor számára.

1Timóteus 3:1-7

„Igaz ez a beszéd: Ha valaki a püspöki hivatalra törekszik, nemes munkára vágyik. Szükséges annakokáért, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egyfeleségű férfiú, józan, mértékletes, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas; Nem borozó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágyó; hanem szelíd, versengéstől mentes, nem pénzsóvárgó; Ki a maga házáat jól igazgatja, gyermekeit engedelmisségben tartja, teljes tisztességben; Mert ha valaki az ő tulajdon házáat nem tudja igazgatni, mimódon visel gondot az Isten Gyülekezetére? Ne legyen új hívő, nehogy felfuvalkodván, az ördög kárhozatába essék. Szükséges pedig, hogy jó bizonyága is legyen a kívülvalóktól; nehogy gyalázatba és az ördög törébe essék.”

Titus 1:5-9

„Azért hagytalek téged Krétában, hogy a hátramaradt dolgokat hozd rendbe, és rendelj városenként presbitereket, amiképpen néked meghagytam; Ha van olyan, aki feddhetetlen, egyfeleségű férfiú, akinek hívő, nem kicsapongással vádolt avagy engedetlen gyermekei vannak. Mert szükséges, hogy a püspök feddhetetlen legyen, mint Isten sáfára; nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem verekedő, nem rút nyereszkező; Hanem vendégszerető, jónak kedvelője, mértékletes, igaz, szent, magatúrtető; Aki ragaszkodik, amire tanított, a megbízható Igéhez, hogy képes legyen bátorítani is az egészséges tanítással, de meggyőzni is az ellentmondókat.”

Szeretnék emlékeztetni benneteket, hogy Isten nem hív el valakit - amikor azt mondom, hogy *valakit*, akkor a férfiakat és őket is ugyanúgy beleértem ebbe -, szeretnék emlékeztetni tehát benneteket arra, hogy Isten nem hív el valakit anélkül, hogy arra a feladatra a megfelelő természetfeletti tulajdonságokat át ne adná neki. Azokat a szükséges tulajdonságokat tehát, amihez az ő hivatalára, hogy megálljon, szüksége van, Isten átadja.

Megkérdezheted, hogy: *honnan tudom, hogy én rendelkezem ebben a hivatalban ezekkel a tulajdonságokkal?* Meg lehet mondani ezeket a szellemi ajándékokat, pontosan úgy, mint ahogy megmondod, ha valakinek valamire tehetsége van. A természeti világban például meg lehet mondani. Én például az állatokkal nagyon könnyen meg tudom találni a hangot. Bármilyen négykerekű közlekedési járművet el tudok vezetni, legyen az akármilyen beállítottságú. Ezért aztán tökéletes volt a munka számomra, amikor hosszú tehermozdonyokat kellett vezetnem. 3-4 km hosszú tehervagonokat húzó mozdonyt kellett vezetnem.

Van, akinek például zenei területen vannak áldásai, van, akinek a sport területén, az atlétika területén adatik nagy áldás Istentől.

Amikor valaki tehát újjászületik Istentől, és teljessé válik a Szent Szellemmel, akkor a szelleméhez Isten hozzáadja a szellemi tehetséget, a szellemi ajándékokat, tulajdonságokat. Ezáltal szakértőjévé válik bizonyos dolgoknak, Isten ajándékaként, és meg fogja találni a helyét.

A pásztor tehát egy szellemi ajándék. Ne felejtsetek el, hogy szellemi! Nem azt jelenti, hogy ezáltal az illető tökéletes lenne, még mielőtt ebbe a hivatalba került volna. Mert nagyon sokszor megláthatjuk azt, hogy az apostolok pályafutása során is sokszor nem tökéletesek voltak. Ezt ugyanígy el lehet mondani azokra az emberekre, akik manapság képviselik ezeket a szolgálatokat. De ne felejtsetek el, hogy Isten arra van korlátozva, ami az Ő rendelkezésére áll.

Legyen tehát az illető hűséges, ki kell fejleszteni ezeket tulajdonságait, és szellemileg növekednie kell!

Látunk sokszor olyat, hogy ezekben a hivatalokban lévő az Isten szentjeit állandóan csak elítélik.

Sokszor láttam azt is a szolgálatban, hogy kezdő pásztorokat nagyon sokan elítélnék, mindenért szinte. Meg kell viszont értenünk azt, hogy ha valaki kiáll ebben a hivatalban először, vagy bármelyik másik hivatalra is igaz ez, amikor valaki elkezd, akkor még nem tökéletes abban. Ha Istennek arra kellene várnia, hogy mindenki tökéletessé váljon, mielőtt Ő elkezdené használni, akkor Isten számára nem állna rendelkezésre senki sem.

Tehát ezek a szolgálati ajándékok nem akkor kezdenek el működni, amikor valaki már úgymond tökéletes, hanem az idő folyamán működik benne, és fejlődik.

Nagyon nagy tisztelettel vagyunk azok iránt, akiknek igaz pásztori elhívásuk van Istentől - itt kihangsúlyozom az *igaz* elhívást -, és becsületesen meg akarnak állni ebben a hivatásban. Különösen azokat kell tisztelni, akik megállnak Isten Igéjén, Jézus Krisztus nyáját tekintik csak, és minden elé helyezik a nyáját az életben, és ha a megfelelő hajlandósággal szolgálnak, és nem a pénzsóvárság hajtja őket. A Bibliában azt mondja az Ige, hogy a jó pásztor az életét adja a juhokért.

A pásztori hivatalban tehát, ahhoz, hogy valaki sikeres legyen, az szükségeltetik, hogy Istentől valóságos ajándékkal legyen felszerelve.

Nagyon sokszor az emberek csak professzionális szinten üzik ezt. Úgy üzik, mint egy foglalkozást, mint egy hivatást. Nekünk szellemileg felszerelt emberekre van szükség!

Arra is fel kell szerelnie Istennek a pásztor, hogy alkalmakat tudjon végigvezetni. Isten ezt is megteszi, erre is ellátja őket. Ez nagyon sokszor a szellemi síkon kell, hogy megtörténjen, megfelelő rendben.

Láttam már olyat, hogy emberek nagyon kicsi tanultsággal, kis végzettséggel - értek itt ezalatt olyat, hogy valakinek a 8 általános iskolája sincs meg. Soha nem járt különböző szemináriumokra, nem tanult sokat, és Isten felkent pásztorává vált.

Egyszer valaki beszámolt arról, hogy elment egy ilyen pásztornak az alkalmára. Annak ellenére, hogy nagyon alacsony végzettségű volt a pásztor, amint kiállt és megszólalt, meg lehetett állapítani, mindenki meg tudta mondani róla, hogy Isten felkent pásztorra áll előttük. Mert a szívéből szolgált az emberek felé. Nem megtanulta, sem nem kiérdemelte.

Van egy másik ajándék, ami a pásztori hivatással együtt kell, hogy járjon, ez pedig a szervezés tudománya. Ezért tehát türelemmel kell, hogy megáldott legyen. Kell, hogy nagyon tudja, és értsen ahhoz, hogy ne sértse meg az emberek érzelmeit, és tudnia kell, hogy hogyan kell foglalkozni az egyes emberek problémáival. Néha bizony ezek fegyvelmezési kérdések is.

Beszéltem egyszer egy pásztorral az Egyesült Államokban, Missisipiben. Elmondta, hogy volt egy gyülekezete, és volt egy házaspár, aki gyülekezeti szakadást okozott. 100-300 embert szakítottak le a gyülekezetről. Ott voltam vele, és hallgattam őt, tudtam, hogy neki egy nagy lélekszámú gyülekezete volt. Elmondta, hogy Istennek kellett vele személyesen foglalkozni. Ezért el kellett mennie Isten akaratából egy pár gyülekezeti taggal ennek a házaspárnak, aki a szakadást okozta, a lakásába, és meg kellett fedni őket. El kellett nekik mondani, ha valamikor is vissza kívánnának jönni a gyülekezetbe, az csak egyféleképpen lehet, hogyha az egész, teljes gyülekezet előtt megbánják, amit tettek. Megvallják, és megbánják. De azt mondta, hogy a legnagyobb dolog ezzel kapcsolatban: amikor ezt megtette, amikor ezzel foglalkozott, elkezdte Isten megáldani a maradék gyülekezetét. Kb. 5-6 ezren lehettek ebben a gyülekezetben. Isten elkezdte áldani a gyülekezetét emberekkel – és ez még csak egy része volt az áldásnak. Kb. egy évre rá ez a házaspár, aki szakadást okozott, visszatért, és megvallotta, hogy helytelenül cselekedett, az egész gyülekezet előtt. Bűnbánatot tartott. Ez egy csodálatos fiatalember volt. Hatalmas ajándékot kapott az Úrtól, ami hatalmas kegyelmet is jelent.

Az egyik legcsodálatosabb, legkiválóbb ajándéka a pásztornak a nyáj felé való szeretete. Pásztornak arra van szüksége, hogy a nyáját szeresse a szívében. Ha pásztor szíve van úgymond a nyáj felé, akkor lesz sikeres a munkája. Ha ez nincs meg a szívében, akkor nincs siker a munkáján. Egy pásztori szív úgymond Istentől egy ajándék.

A pásztori szolgálatra a legtökéletesebb példa maga Jézus Krisztus - mert az igazi pásztornak az életét kell adnia a juhaiért.

Nem mindig igaz az, hogy a pásztor egyben egy briliáns tanító is lenne. De meg lehet figyelni azt is, hogy sokszor a pásztor tanítókat hív meg a gyülekezete számára, akik tanítják a nyáját.

Amint megfigyelitek, hogy sokfajta szolgálati elhívás és ajándék van, és ezek az ajándékok nem egymás ellen működnek és dolgoznak. Mert ha így gondolnád, akkor helytelenül gondolod. Minden szolgáltra szükségünk van.

Sokszor az evangélista munka úgymond kárba veszik, mert nincs folytatása, mert nincsen pásztor, aki tudná folytatni a nyájjal való foglalatosskódást. Mikor nincs pásztor arra, hogy az újjászületett kis keresztény csecsemő lelkeket, szellemeket vigyázza, és megalapozza a szívüket Isten Igéjén.

Következőkben meg fogunk nézni a Bibliából példákat a pásztori szolgálatra. Elsőként Jakab példáját, aki Jézus testvére volt.

Apostolok Cselekedetei 15:13

„Miután pedig ők elhallgattak, felele Jakab, mondván: Atyámfiak, férfiak, hallgassatok meg engem!”

Apostolok Cselekedetei 21:18

„Másnap pedig beméne Pál velünk együtt Jakabhoz; és a vének mindnyájan ott voltak.”

Jakab tehát a jeruzsálemi gyülekezetnek pásztora volt, és nagyon ritkán hagyta csak el Jeruzsálemet. A pásztornak tehát nagyon fontos, hogy állandóan a nyája közelében tartózkodjon, otthon tartózkodjon és a nyájára gondot viseljen!

Egyszer volt egy ismerősöm, egy mexikói fiatalember, akinek az édesapja pásztor volt. Ez a fiatalember nem akarta elfogadni Jézustól az üdvösségét, mert azt gondolta, hogy ha Jézushoz fog tartozni, akkor ugyanolyan zaklatott és sűrű lesz az élete, mint a pásztor édesapjának, és édesanyjának. Mert elmondta, hogy nagyon sokszor a szülei még éjszaka is fönt maradnak, és imádkoznak a nyáj tagjaiért, akik éppen bajba kerültek. Azt gondolta, hogy ha ő elfogadja Jézus Krisztustól az üdvösséget, akkor az ő számára is ilyen élet következik: egész éjszaka fönt kell maradnia imádkozni a többiekért. El kellett neki magyaráznom, hogy ez csak a pásztori szolgálattal együtt járó feladat, a nyájért való közbenjárás, imádkozás.

Jakabról mondja az Ige, hogy még az ellenségei által is nagyon nagyra becsülték. A legtöbb idejét térdein töltötte el, imádkozott. És egy nagyon nagy lélekszámú gyülekezete volt Jakabnak: 8200 embert számlált.

A következőben meg fogjuk nézni Barnabás példáját.

Apostolok Cselekedetei 11:22-26

„Elhatott pedig a hír őfelőlük a jeruzsálemi gyülekezet fülébe; és kiküldék Barnabást, hogy menjen el egész Antiókhiaig. Ki mikor odajutott és látta az Isten kegyelmét, örvendeze; és buzdítá mindnyájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban. Mert jámbor és Szent Szellemmel és hittel teljes férfiú volt ő. És nagy sokaság csatlakozék az Úrhoz. Elméne pedig Barnabás Tárzusba, hogy felkeresse Saulust, és rátalálván, elvitte őt Antiókhiaiba. És lón, hogy ők egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot; és a tanítványokat először Antiókhiaiban nevezték keresztényeknek.”

Ez az Igerész mutatja Barnabásnak a pásztori szívét: Barnabást az vezérelte, hogy az embereket visszavezesse az Igéhez. Az evangélista fő feladata, hogy az embereket az Úrhoz vezesse. Mind a két hivatalra szükségünk van: az evangélista szolgálatára is, és a pásztor szolgálatára is. Mind a két szolgálat nagyon fontos, mind a kettő az Úrtól van, és nagyon kell vigyázni, hogy az egyik szolgálat ne szenvedje kárát a másiknak. Az egyik szolgálat nem fontosabb, mint a másik szolgálat.

Apostolok Cselekedetei 9:27

„Barnabás azonban maga mellé vevén őt, az apostolokhoz vitte, és elbeszélé nekik, mint látta az úton az Urat, és hogy beszélt vele, és mint tanított Damaszkuszban nagy bátorsággal a Jézus nevében.”

Apostolok Cselekedetei 4:36

„József is, aki az apostoloktól Barnabásnak neveztetett el, ami megmagyarázva annyi, mint: vigasztalás fia, lévita, származása szerint ciprusi.”

Amint látjátok tehát, Barnabás neve *'a vigasztalás fia'* – és valóban ezt fedi át a pásztor feladata. A pásztornak tehát vigasztalnia kell mindazokat, akik erre rászorulnak.

Tudta, hogy hogyan lehet vigasztalást nyújtani a nyáj számára.

Pásztor szív szükségeltetik erre a feladatra.

Pál apostol is tudta, mit jelent az Isten nyáját pásztorokodni - bár Pál apostolnak a pásztori hivatala részét képezte az apostoli elhívásának. Tudjuk azt az Igéből, hogy Pál apostol hosszabb ideig tartózkodott egyes helyeken. Volt, hogy 6 hónapot, volt, hogy 3 évet is, de Pál apostolnak gondot kellett viselnie az összes gyülekezetekről, amelyeket ő alapított, és imában kellett gondot viselnie az összes nyájáról.

1Timóteus 1:3

„Amiképpen Macedóniába menetelemkor kértelek téged, hogy maradj Efézusban, hogy figyelmeztess egyeseket, ne tanítsanak másképp.”

Látjátok tehát, hogy Timóteus a Pál apostol kérésére és utasítására maradt Efézusban.

1Timóteus 4:11-16

„Ezeket hirdesd és tanítsd. Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, szellemben, hitben, tisztaságban. Amíg odamegyek, legyen gondod a felolvasásra, a buzdításra és a tanításra. El ne hanyagold a benned lévő kegyelmi ajándékot, amely prófétálás által, a presbitérium kézzel általi átadott néked. Ezekre legyen gondod, ezeknek szenteld magad, hogy előhaladásod nyilvánvaló legyen mindenki előtt. Ügyelj magadra és a tanításra; maradj meg azokban, mert ha ezt teszed, mind magadat, mind hallgatóidat megtartod.”

Ezek tehát a Bibliában felsorolt példák a pásztori hivatalra.

Az Újszövetség utolsó fejezetében, a Jelenések könyvében, a 2. és a 3. fejezetben olvashattok üzeneteket az akkori gyülekezetek számára. Azok az üzenetek az akkori gyülekezeti kor pásztorai számára adattak.

A pásztori szolgálat legkiválóbb, legkiemelkedőbb példája pedig a Főpásztor a Bibliában.

János 10:11

„Én vagyok a Jó Pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért.”

Zsidó 13:20

„A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust.”

Jézus tehát a legcsodálatosabb, a legmagasabb, legnagyobb példa a Bibliában a pásztori szolgálatra. A türelemre. A leghatalmasabb példa a tanításra. Ő a legcsodálatosabb példa mindezekre, de elsősorban a pásztorokodásra. Egész szolgálata egyetlen csodálatos tényre alapult: a jó pásztor életét adja a juhokért. Ez tehát a legkiválóbb, és a legfontosabb tulajdonsága a pásztornak, és ez a legcsodálatosabb és leghatalmasabb dolog, amit elmondhatsz egy pásztorról. Jézus meghalt a bűnösökért, és ezáltal a nyáj már megváltást nyert.

A pásztor az a dolga, hogy a mindennapi életben megvédelmezze a nyáját. Meg kell akár hálnia. Ezalatt értem, hogy a saját önző érdekeit teljesen el kell, hogy felejtse. Egy igazi pásztor tehát a saját életét háttérbe szorítja, a nyáját tekinti elsőként - és folyamatosan kell táplálnia a nyáját.

Van a Bibliában egy figyelmeztető példa a pásztorok számára.

Ezékiel 34:1-6

„És lón az Úrnak beszéde hozzám, mondván: Embernek fia! Prófétálj Izrael pásztorai felől, profétálj és mondd nekik, a pásztoroknak: Így szól az Úr Isten: Jaj Izrael pásztorainak, akik önmagukat legeltették! Avagy nem a nyáját kell-e legeltetni a pásztoroknak? A tejet megették, és a gyapjúval ruházkodtatok, a hízottat megöltétek; a nyáját nem legeltettétek. A gyöngéket nem erősítettétek, és a beteget nem gyógyítottátok, s a megtöröttet nem kötöztétek, s az elűzöttet vissza nem hoztátok és az elvesztettet meg nem kerestétek, hanem keményen és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk; Szétszóródtak hát pásztor nélkül, és mindenféle mezei vadak eledelévé lettek, és szétszóródtak; Tévelygett nyájam minden hegyen s minden magas halmon, és az egész föld színén szétszóródott az én nyájam, s nem volt, aki keresné, sem aki tudakozódnék utána.”

A pásztori kenet, a pásztori elhívás egy valóságos ajándék Istentől. Amikor Isten adja a kenetét, az egy szellemi dolog.

Emlékszem, amikor hosszú évek során pásztorokodtam Ausztráliában. Arra ébredtem reggel, hogy valaki a szívemen van. És Isten, amikor a szívemre helyezett valakit már kora reggel, elhatároztam, hogy meg kell őt látogatnom, ahelyett, hogy csak imádkoznék érte. Isten útjai csodálatosak! Az úton, ahogy mentem az illető felé, másnak is szüksége volt a segítségre. Elindultam kora reggel, és volt, hogy másnap értem csak haza, mert annyi sok teendője van egy pásztoroknak, amikor valaki bajba kerül.

Egy folyamatos munka tehát a pásztori teendő. 24 órás munkaidőben kell végezni, ha a teljes szívedből akarod végezni. Ahogy az egyik családhoz elmész látogatóba, mert segítségre van szükségük, imádságra van szükségük – az Úr megmutatja, hogy hova kell menned ezt követően, és folyamatosan kell végezned a pásztori munkát.

Tehát lássátok: a pásztoroknak az *élete* lesz a pásztori elhívás. Nap mint nap, a nap 24 órájában kell végeznie ezt a feladatot!

A Fülöp Szigeteken meglátogattam egy pásztorot, akinek egy nagyon nagy lélekszámú gyülekezete volt. Arra gondoltam, hogy - mivel több alkalmat kellett tartania vasárnap, hogy minden hívője el tudjon jönni a vasárnapi alkalmakra -, arra gondoltam, hogy nekem is részem lesz ezekben a szolgálatokban. De nem volt egyszerűen időnk arra, hogy elmenjünk ezekre az alkalmakra. Volt, hogy két-három napra is el kellett mennünk, és betegeket kellett látogatnunk, és családokhoz kellett mennünk. A pásztorszíve ennek a szolgálónak elvezérelte őt családokhoz, ahol a betegek nem tudtak eljönni a gyülekezetbe. Miután imádkoztam ott a betegekért, abban a kis környékben annyi ember bukkant föl a gyógyulást keresve, hogy rögtön, ott meg kellett tartani a gyógyító alkalmat azok számára.

Egy igazi, jó pásztorot elismernek az emberek. Még azok is nagy tekintéllyel vannak iránta, akik nem tartoznak ahhoz a gyülekezethez, mert természeténél fogva szívéből szereti az embereket, akik felé szolgál.